

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 260.

Tiende Session.

61de Møde.

Tirsdagen den 21de Decbr. Kl. 1.

(Forsæt)

Beck: Jeg kan ikke samstemme med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) eller med Flere af de ærede Talere, forsaavidt de have ytret, at Gymnastikundervisningen i Skolerne paa Landet kun skulde have en ringe Indflydelse med Hensyn til Opfyldelsen af Børnepligten. Der blev til Etotte herfor anført, at den daglige Færden, hvori Landbefolkningen besandt sig, bidrog til at styrke Musklerne, til at give den behørig Adræthed og Smidighed, og der blev af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) anført adskillige Momenter i saa Henseende, s. Ex. at løbe efter en Tyr eller indsamle Fuglereder; jeg kunde tilføje: at gaae bag efter en Ploug eller grave i en Mergelgrav p. s. v.; men jeg troer ikke, at det er den Smidighed, som opnaaes der ved, der udfordres til at fyldestgjøre den militaire Tjeneste i det Hele, for at kunne bringe Uddannelsen i militair Retning paa det rette Standpunkt. Det foreliggende Lovforslag paa tænker Indskrænkning af Undervisningen i Gymnastik, men det forekommer mig, at man snarere burde udvide den, forsaavidt Reglementerne kunde tilstede det, og jeg troer, at de ærede Herrer, som klage over, at de ikke have havt den behørlige Nytte af den Undervisning, som de i saa Henseende have nydt i Skolerne, vilde, naar det blev Tilfældet, gjøre den Erfaring, at man da ganske anderledes vilde være istand til at fyldestgjøre de Fordrin-

ger, der i saa Henseende stilles. Jeg kan iøvrigt aldeles henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) og Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) have udtalt, og jeg maa navnlig, overeensstemmende med den Sidstnævnte, finde det foreliggende Lovforslag særdeles betænkeligt. Jeg skal derfor stemme imod det og opfordrer Andre til at gjøre det Samme.

J. N. Hansen: Ja, det vide vi meget godt, at Folk af Almueklasserne, naar de tillade sig at have en Mening om en Ting, saa gjælder den slet Intet; de ere ikke istand til at danne sig en Mening om deres egne og aller nærmeste Anliggender; det er Folk, som ikke ere som de øvrige Mennekklasser, der have udviklet sig igjennem Latinskoler, militaire Academier og paa andre saadanne Steder; kun der faae de den Uddannelse, som sætter dem istand til at tænke fornuftigt; alle vi Andre forstaae ikke engang at dømme om, hvad der gavner os selv; det, vi i denne Henseende ansee for et Onde, erklære de er til vort Bedste; de vilde opdrage os og belære os om, fordi vi ikke selv forstaae, hvad der er det Bedste for os selv. Det er den gamle Tale, som vi kjende allesammen; vi vilde føle os lykkelige, naar vi kunde komme saavidt, at vi kunde fatte den Høide, hvorpaa de Herrer staae; thi saa vilde vi kunne glæde os til, at vi kjendte vort eget Bedste. Det er meget lidet paaaffønelssværdigt, at vi ikke takke for det Gode, som paa at vi gives os, men det gaaer jo saaledes i Livet; Taknemmelighed er en sjelden Dyd, og navnlig skønner Almuestanden nu ikke længe paa den store Godhed, som man ved saa-